

70. Потрѣбно ю да ся учи чловѣкъ. Харно ю да ся расхожда чловѣкъ. Страшно ю да пѣтова чловѣкъ по морю. Кон сж прѣдмѣти-ти на слово-то въ тъна прѣдложения и кон сж сказуемы-ты? Въ какъвъ родъ ся намирати думы-ты потрѣбно, харно, страшно.

Правило. Прѣдмѣтъ-ти на слово-то чисто быва глаголъ, който замѣнива сѫществително имя въ именителнѣ падежъ (что ю страшно? да пѣтова чловѣкъ по морю ю страшно, намѣсто пѣтование-то по морю ю страшно), затова и мы ште наречемъ такъвъ прѣдложенина правы и такъвъ прѣдмѣты на слово-то подлѣжашти.

Задатки. Учените-то ю добро ибшто. — Ходене-то по стрѣвны планины ю мѣчно. — Вѣскаование-то на высоко дрѣво ю страшно. — Расхождане-то въ добро врѣмѧ ю угодно. — Прѣговариане-то на уроци-ты ю добро ибшто. Обрѣнѣте тъна прѣдложенина така, каквото подлѣжашти-ти въ тѣхъ да станжть глаголи. Измѣслѣте си и вѣи пять такъвъ прѣдложениа.

71. Той пише хубаво. Разложѣте това прѣдложение на части. Надпишѣте пытаніе. Опрѣдѣлѣте, какъвъ дѣль на слово-то ю всякоа дума. На какво пытаніе ся намира дума-та хубаво? При кої думѣ ю прибавена? Какъвъ дѣль на слово-то ю?

Правило. Прилагателны-ты имена срѣдний родъ, които ся турнатъ за обнасителны думы при глаголы-ты и при другы прилагателны, наричатъ ся качествены нарѣчиа.

72. Азъ пишилъ по-добрѣ отъ него. — Той ходи по-брѣжѣ отъ мене. — Ты четешъ най-добрѣ отъ всички ивы. Разложѣте тъна три прѣдложениа на части. Надпишѣте пытаніе. Опрѣдѣлѣте, какъвъ дѣль на слово-то ю всякоа дума.